

MINISTERUL ECONOMIEI si FINANTELOR

Agentia Nationala de Administrare Fiscala

Directia generala de solutionare a contestatiilor

Decizia nr. / .2008

privind solutionarea contestatiei depusa de **SC X SA** inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala
sub nr.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală a finanțelor publice București prin adresa nr. înregistrată la Ministerul Economiei și Finanțelor- Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr. asupra contestației depuse de SC X SA.

Societatea contestă suma totală de lei reprezentând majorări de întârziere stabilită prin decizia pentru regularizarea situației nr. emisă în baza procesului verbal nr., încheiate de reprezentanții Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor.

Prin contestația formulată societatea arată că se îndreaptă împotriva procesului verbal nr. , iar ulterior prin adresa nr. , înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr. , societatea a precizat că înțelege să se îndrepte și împotriva deciziei pentru regularizarea situației nr. emisă în baza procesului verbal nr., potrivit art. 78 din Ordinul Vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, coroborat cu art. 100 alin. (4) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

Chiar și în raport de data comunicării procesului verbal, 21.11.2007, act premergător deciziei pentru regularizarea situației, care a stat la baza emiterii acesteia, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, fiind înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor în data de 10.12.2007, conform stampilei aplicată de Serviciul registratură pe originalul contestației.

Constatând că în speta sunt îndeplinite dispozițiile art.205 și 209 alin. 1 lit. b din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 328/2007 pentru modificarea și completarea Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr. 753/2006 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările ulterioare, în care la anexa nr. 1, poziția nr. se regăsește SC X SA, Agenția Națională de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulate.

I.Prin contestația formulată societatea arată că art. 115 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală,

invocat de organul de control, nu este aplicabil in speta intrucat datoria stabilita prin actul de control nu exista la momentul controlului.

Societatea arata ca in data de 30.03.2004 a depus declaratia vamala de import nr. pentru un autovehicul ce a facut obiectul unui contract de leasing, bunul fiind admis in regim vamal suspensiv cu exonerare de la plata drepturilor vamale pana la momentul la care acesta isi schimba destinatia vamala.

Societatea arata ca la data incheierii contractului de leasing, 16.03.2007, a fost intocmit documentul pentru regularizarea situatiei operatiunilor vamale deschise in baza prevederilor art. 27 alin 2 din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997 prin care au fost stabilite drepturile vamale luandu-se in calcul cursul valutar reglementat prin regulamentul de aplicare a codului vamal, datoria vamala rezultata in urma regularizarii situatiei fiind achitata.

Societatea arata ca organele vamale au retinut ca datoria vamala stabilita la controlul vamal ulterior, prin actul de control contestat, incheiat in baza art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal, este scadenta din data de 16.03.2007, data documentului pentru regularizarea situatiei operatiunilor vamale deschise in baza prevederilor art. 27 alin 2 din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997, insa din interpretarea prevederilor art. 116 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, rezulta ca datoria vamala nu putea fi scadenta incepand cu aceasta data deoarece la momentul respectiv aceasta nu luase nastere in sarcina sa.

De asemenea societatea arata ca stabilirea diferentelor de drepturi vamale la controlul ulterior nu evidentiaza o culpa a sa, iar acestea nu pot lua nastere retroactiv momentului in care organul de control le-a consemnat in actul de control.

Societatea solicita admiterea contestatiei pentru suma de lei reprezentand majorari de intarziere.

II. Prin decizia pentru regularizarea situatiei nr. emisa in baza procesului verbal nr., incheiate de reprezentantii Directiei Judetene pentru Accize si Operatiuni Vamale Bihor s-au constatat urmatoarele:

Organele vamale precizeaza ca obiectul controlului l-a constituit verificarea documentului pentru regularizarea situatiei operatiunilor vamale deschise in baza prevederilor art. 27 alin 2 din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997, republicata nr., document care a inchis declaratia vamala de import nr. .

Organele vamale au constatat ca prin documentul pentru regularizarea situatiei operatiunilor vamale deschise in baza prevederilor art. 27 alin 2 din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997, de incheiere a operatiunilor de leasing inregistrate in regim de import cu exonerarea totala de la plata drepturilor vamale pe perioada de derulare a contractelor

de leasing, a fost utilizat în mod eronat, cursul de schimb de la data încheierii operațiunilor vamale, în loc de cursul valutar de la data depunerii declarației vamale nr. , înregistrată înainte de data aderării României la Uniunea Europeană.

Organele vamale invocă în sprijinul constatărilor efectuate adresa Autorității Naționale a Vămilor nr. .

Organele vamale arată că potrivit art. 164 și art. 284 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, potrivit căruia "operațiunile vamale inițiate sub regimul prevăzut de reglementările anterioare intrării în vigoare a prezentului cod, se finalizează potrivit acelor reglementări", rezultă că în speță sunt aplicabile prevederile art. 155 alin 2 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1114/2001.

De asemenea organele vamale arată că întrucât finalizarea operațiunilor se face după data aderării României la Uniunea Europeană sunt aplicabile prevederile din Tratatul de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană, Litera B "Protocolul privind condițiile și aranjamentele referitoare la admiterea Republicii Bulgaria și a României în Uniunea Europeană", Anexa V, punctul 4 "Uniunea vamală", alin 16 și alin 19.

Organele vamale arată că în urma recalculării drepturilor vamale prin utilizarea cursului valutar de la data depunerii declarațiilor vamale de import și în conformitate cu prevederile art. 204 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 de instituire a Codului vamal Comunitar și art. 255 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, în sarcina societății a fost stabilită o datorie vamală în suma de lei.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 120 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, organele vamale au stabilit în sarcina societății suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente datoriei vamale.

Organele vamale arată că în același sens sunt și prevederile art. 519 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/1993 a Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispoziții de aplicare a reglementării (CEE) nr. 2913/92 a Consiliului de stabilire a Codului vamal Comunitar.

Majorările de întârziere aferente datoriei vamale au fost calculate începând cu data de 16.03.2007

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control, actele normative incidente pe perioada verificată, invocate de contestatoare și de organele de control, se rețin următoarele:

Referitor la suma totala de lei reprezentand majorari de intarziere, ***Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea datoreaza majorari de intarziere in conditiile in care din cauza utilizarii cursului de schimb valutar in vigoare la momentul incetarii contractului de leasing si incheierii operatiunii din punct de vedere vamal in detrimentul cursului de schimb in vigoare la momentul plasarii marfurilor sub regim de import definitiv, s-a nascut o datorie vamala.***

In fapt, societatea contestatoare a importat cu declaratia vamala de import nr. un autoturism .

Autoturismul a fost introdus in tara in baza art. 27 alin 2 din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997 privind operatiunile de leasing si societatile de leasing, cu modificarile ulterioare, respectiv in regim de import definitiv cu exceptare de la plata drepturilor vamale pe perioada de derulare a contractelor de leasing incheiate de societate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice romane.

La incetarea contractului de leasing, in conditiile prevazute de Ordonanta Guvernului nr. 51/1997 privind operatiunile de leasing si societatile de leasing, republicata, cu modificarile si completările ulterioare, si incheierea operatiunii din punct de vedere vamal, in vederea regularizării situatiei au fost intocmite Documentul pentru regularizarea situatiei operatiunilor vamale deschise in baza prevederilor art. 27 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997, nr., document care a incheis declaratia vamala de import nr. .

Prin documentul pentru regularizarea situatiei nr., la calculul drepturilor vamale a fost utilizat cursul de schimb de la data incheierii operatiunii vamale.

In urma controlului ulterior efectuat de organele vamale, acestea, in conformitate cu prevederile Tratatului de aderare a Romaniei si Bulgariei la Uniunea Europeana, Litera B "Protocolul privind conditiile si aranjamentele referitoare la admiterea Republicii Bulgaria si a Romaniei in Uniunea Europeana", Anexa V, punctul 4 "Uniunea vamala", alin 16 si alin 19, elementele de taxare aplicabile in speta sunt cele corespunzatoare marfurilor de import din momentul acceptarii declaratiei de plasare a acestor marfuri sub regim.

Prin urmare, organele vamale au calculat in sarcina societatii o datorie vamala in suma de lei.

De asemenea, organele vamale au stabilit in sarcina societatii, in conformitate cu prevederile art. 119 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, majorari de intarziere in suma lei.

Majorarile de intarziere au fost calculate de la data plasarii marfurilor in regim de libera circulatie si pana la data actului de control.

Prin contestatia formulata, societatea contesta suma totala de lei reprezentand majorari de intarziere aferente datoriei vamale.

În drept, art. 255 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, prevede:

(1) Dacă cuantumul drepturilor nu a fost achitat în termenul stabilit:
[...]

b) se percep majorări de întârziere, potrivit normelor în vigoare.

Dreptul comun în materia calculului majorărilor de întârziere este reprezentat de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, care la art. 119 stipulează:

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

Referitor la susținerea societății că datoria vamală nu putea fi scadentă începând cu data documentului pentru regularizarea situației nr.189, respectiv 16.03.2007, deoarece la momentul respectiv datoria vamală nu luase naștere în sarcina sa, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât art. 223 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, prevede:

(1) Datoria vamală la import ia naștere prin:

a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import;
[...]

(2) Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.

Având în vedere că datoria vamală s-a născut la data punerii în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import, iar scadența drepturilor vamale stabilite în sarcina sa intervine la data nasterii datoriei vamale, fapt coroborat cu prevederile referitoare la accesorii, citate mai sus duce la concluzia că data de la care curg aceste accesorii este data încheierii documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale deschise în baza prevederilor art. 27 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 nr., respectiv 16.03.2007, document care a închis declarația vamală de import nr. .

Referitor la susținerea societății că stabilirea diferentelor de drepturi vamale la controlul ulterior nu evidențiază o culpă a sa, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât instituirea majorărilor de întârziere reprezintă o sancțiune pentru neplata de către debitor, la termenul de scadență a obligațiilor de plată la bugetul de stat.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că în sarcina societății a fost reținută că datorată suma de lei reprezentând datorie vamală, aceasta datorează și majorările de întârziere în suma de lei

aferente datoriei vamale, drept pentru care contestatia va fi respinsa ca neintemeiata pentru aceasta suma.

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor art. 255 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, art. 119 si art.210 si art.216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se:

D E C I D E

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de SC X SA pentru suma totala de lei reprezentand majorari de intarziere aferente datoriei vamale .

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel Bucuresti, in termen de 6 luni de la data comunicarii.